GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 267. *Vinerĭ, 4 (16) Decemvre.* 1887.

Brașovŭ, 3 Decemvre 1887.

Analisândŭ articululŭ din Sĕlagiu, ce l'amŭ publicatŭ în fruntea numĕrului de Mercurĭ, ajungemŭ la nisce resultate fórte nesatisfăcĕtóre și carĭ trebue sĕ nască în noi cele mai serióse îngrijirĭ pentru viitorŭ.

Despre ce tractéză acestŭ articulŭ? Elŭ atinge o cestiune, care nu ne este tocmai nouă și care s'a ventilatŭ mai multŭ séu mai puținŭ în ḍiaristica nóstră: cestiunea estraselorŭ matriculare.

Nu numai odată ni s'a raportatŭ, mai vêrtosŭ din părțile sĕlăgiene și sătmărene, că funcționarii ungurĭ dela administrațiă și dela justițiă din acele comitate au întrodusŭ pracsa, se 'nțelege în modŭ arbitrarŭ după tipiculŭ lorŭ de „*teremtette*“, ca sĕ respingă tóte actele părțilorŭ private decă se alătură lângă ele estrase matriculare în limba română și nu în limba maghiară.

Este unŭ faptŭ fórte întristătorŭ, dér rĕmâne faptŭ și nu se póte nega, că adecă ómenii la noi au începutŭ a se obicĭnuì cu asemenĭ călcărĭ de lege și nu-i mai surprinde când audŭ, că în comitatulŭ cela și cela se comitŭ acte de violență în detrimentulŭ dreptului nostru de limbă. Până la unŭ punctŭ órecare se și póte esplica lucrulŭ acesta. Actele arbitrare ale autoritățilorŭ unguresci s'au înmulțitŭ mai alesŭ de vre-o câți-va anĭ încóce în așa mare mĕsură, încâtŭ în adevĕrŭ amŭ ajunsŭ la unŭ punctŭ, ca nimicŭ sĕ nu ne mai pótă mira.

Dér acéstă împrejurare durerósă nu justifică nicĭdecum indolența, cu care se pórtă cei mai de aprópe interesațĭ față cu asemenĭ acte de violență ale ómenilorŭ dela putere.

Și indolență trebue sĕ numimŭ acea neînțelésă purtare a celorŭ deopotrivă amenințațĭ, care îĭ ține nemișcațĭ pe locŭ, când se aprinde coperișulŭ casei lorŭ.

Nu scimŭ cum s'ar caracterisa locuitorii unei case marĭ, carĭ prinḍêndŭ de scire, că într'o aripă a clădirei lorŭ a isbucnitŭ foculŭ, arŭ sta liniștițĭ cu mânile în sînŭ ḍicêndu-șĭ: védă cei ce locuescŭ în acea parte cum vorŭ stinge foculŭ!

Credemŭ că într'unŭ asemenea casŭ nicĭ de indolență n'ar mai puté fi vorba, ci de ceva multŭ mai gravŭ.

Ei bine, într'o astfelŭ de situațiune tristă se află bieții Sĕlăgenĭ când esclamă *unulŭ câte unulŭ nu ne putemŭ apĕra!*

E învederatŭ, că décă se atacă o instituțiune, décă se atacă drepturile autonóme ale bisericei, apĕrarea câte unui bietŭ preotŭ, pe care-lŭ ajunge călcarea de lege, nu cumpĕnesce multŭ, protestulŭ și recursurile lui se punŭ *ad acta* și autoritățile mergŭ mai departe și nejenatŭ pe cărarea apucată a violințelorŭ.

Ba mai multŭ. Suntemŭ informațĭ, că nu numai odată încălcările dese ale drepturilorŭ bisericei au îndemnatŭ pe înșișĭ episcopii de a adresa representațiunĭ guvernului. Și nicĭ aceste representațiunĭ n'au avutŭ o sórte mai bună, decâtŭ recursurile preoțilorŭ din diferitele ținuturĭ mai amenințate.

Décă ómenii noștri au începutŭ a se obicĭnui cu călcările de lege, atuncĭ cum sĕ nu se fi obicĭnuitŭ și cei dela guvernŭ a pune tóte protestele, representațiunile și plângerile Românilorŭ *ad acta*, neluându-le în considerațiune?

Și décă vomŭ cerceta, care e causa că așa ceva este cu putință, nu vomŭ puté afla nicĭdecum alta decâtŭ aceea ce o indică cu atâta durere sufletéscă Sĕlăgenii în articululŭ memoratŭ: *unulŭ câte unulŭ nu ne putemŭ apĕra.*

S'au gânditŭ și s'au rĕsgânditŭ Sĕlăgenii cum arŭ puté scăpa de periculŭ ce le amenință biserica cu distrugere, „căcĭ părțile private neajungêndu-șĭ scopulŭ cu estrasele ce le primescŭ dela preotŭ, védŭ în acésta causa neajunsului lorŭ și preotulŭ este adusŭ în colisiune cu poporulŭ, pe care-lŭ păstoresce“ — și au ajunsŭ la următorulŭ resultatŭ:

„Sĕ cere“, ḍicŭ ei, „sĕ punemŭ umĕrŭ la umĕrŭ, sĕ ne apĕrămŭ drepturile sânte câte nĭ-au mai rĕmasŭ și sĕ nu lăsămŭ ca inimiculŭ sĕ facă o spărtură câtŭ de neînsemnată în zîdulŭ cetății nóstre, ca nu cumva din acea mică spărtură sĕ se facă în grabă o pórtă deschisă, pe care inimiculŭ sĕ între după placŭ și sĕ ne supere și turbure când va voì!“

Sĕ punemŭ dér umĕrŭ la umĕrŭ. Acésta este marea acsiomă a tuturorŭ celorŭ ce se află în periculŭ și este clarŭ, că numai acésta ne póte scăpa și pe noi de peire.

Dér lucru durerosŭ și de trei orĭ durerosŭ tocmai în punctulŭ acesta alŭ apĕrării comune ómenii noștri documentéză o nedibăciă și o nepricepere de spăriatŭ.

Până acum celŭ puținŭ bisericanii noștri mai aveau unŭ pretextŭ óre-care slabŭ pentru a se scusa față cu neajunsurile causate prin procederile lorŭ de *unulŭ câte unulŭ*. Era vorba de apĕrarea drepturilorŭ politice și când le ḍiceamŭ sĕ pună umĕrŭ la umĕrŭ, ne rĕspundeau că dênșii nu potŭ face oposițiune directă guvernului și nu potŭ face politică mare, căcĭ nu vorŭ sĕ pericliteze interesele bisericei.

Ei bine, drepturile politice le-a dusŭ povoiulŭ maghiarisării violente și au mai rĕmasŭ drepturile bisericei, carĭ asemenea suntŭ împresurate aḍĭ de tóte părțile de acestŭ povoiu.

Au ajunsŭ dér sĕ fiă în periculŭ chiar interesele bisericei. Cu ce arŭ mai puté dér motiva bisericanii noștri, că nu a sositŭ nicĭ acum timpulŭ ca sĕ pună umĕrŭ la umĕrŭ?

Și bine sĕ însemnămŭ, că nu mai póte fi vorba aicĭ numai de una séu alta din cele douĕ bisericĭ ale nóstre, ci de amêndouĕ, căcĭ povoiulŭ se îndréptă cu aceeașĭ vehemență asupra amêndurora.

Nu mai încape nicĭ o îndoiélă că spărtura ce se va face în cetățuia bisericei din Sĕlagiu. va rĕsufla cu timpulŭ tocmai la Brașovŭ.

Avemŭ însĕ înaintea nóstră alte încercărĭ de a face spărturĭ în dreptulŭ de autonomiă alŭ bisericelorŭ române, la carĭ ne putemŭ provoca ca sĕ dovedimŭ, că cei dela Blașiu suntŭ totŭ așa de amenințațĭ ca și cei dela Sibiiu.

Vomŭ aminti numai ordinațiunea ministrului de culte și instrucțiune publică unguréscŭ, prin care se ordonă episcopilorŭ românĭ de ambele confesiunĭ, ca sĕ așternă tóte actele despre destituirea vr'unui învĕțătorŭ acestui ministerŭ spre aprobare. Nu este acésta o spărtură flagrantă în autonomia bisericilorŭ nóstre?

Mai amintimŭ ordonanța ministerială privitóre la adresele scrisorilorŭ oficióse dintre autoritățile nóstre bisericescĭ. Nu este și acésta o încercare de a escamota dreptulŭ de limbă alŭ ambelorŭ bisericĭ?

Și într'o cestiune de-o importanță atâtŭ de mare principiară ce spectaculŭ ni se înfățișéză? *Unulŭ câte unulŭ* au interpretatŭ ordonanța după cum i a tăiatŭ capulŭ, și resultatulŭ?

Sĕlăgenii au unŭ bunŭ presĕmțŭ de acestŭ resultatŭ, când dorescŭ sĕ observămŭ în viitorŭ o astfelŭ de purtare, ca „adversarulŭ, vĕḍêndu-ne că ne cunóscemŭ dreptulŭ și suntemŭ solidarĭ, sĕ fiă mai cu respectŭ față cu noișĭ cu biserica nóstră!“

Amŭ ajunsŭ la unŭ punctŭ decisivŭ în viața nóstră națională și bisericéscă, acésta o sémte fiacare din noi.

Când ne vomŭ cunvinge odată pe deplinŭ dela vlădică până la opincă, că unulŭ câte unulŭ nu mai putemŭ rĕsbi, ci trebue sĕ punemŭ cu toții numĕrŭ la umĕrŭ?

Nouă conferință militară în Viena.

Consultările militare din ḍilele din urmă s'au continuatŭ alaltaerĭ într'o conferință, care s'a ținutŭ sub preşedința Maiestății Sale, de față fiindŭ archiducele Albrecht, ministrulŭ de rĕsboiu Bylandt-Reidt, șefulŭ statului majorŭ generalŭ br. Beck și mai mulțĭ șefĭ de secțiune din ministerulŭ de rĕsboiu.

Cronica politică.

In 13 Decemvre n. s'a comunicat camerelorŭ francese mesagiulŭ președintelui Republicei. Elŭ constată mai întâiu, că alegerea sa însémnă voința țĕrei de a delătura orĭ-ce causă de neînțelegerĭ. Grija pentru interesele de viéță ale patriei, pentru renumele sĕu înaintea Europei și pentru influința sa legitimă în afară a pretinsŭ unire, și acelașĭ gândŭ patrioticŭ a făcutŭ sĕ se concentreze tóte voturile asupra unui singurŭ nume. Guvernulŭ se va strădui a ușura buna înțelegere și unirea dintre partidele republicane; ea va aduce țĕrei progrese bine cumpĕnite și reforme practice, carĭ au menirea de a încuragia munca națională, de a întări creditulŭ, de a face sĕ înflorésca afacerile și de a pregăti marea luptă de emulare industrială a anului 1889. Ea se va strădui de a îmbunătăți financele și de a restabili unŭ seriosŭ echilibru în bugetulŭ statului. Guvernulŭ se va îngriji cu totŭ adinsulŭ și de armată și flotă, a cărorŭ onóre și interese ne suntŭ în deosebĭ scumpe. Camerele dândŭ sprijinulŭ lorŭ guvernului, ca sĕ-șĭ pótă realisa programulŭ vorŭ da Europei gagiulŭ ferbintei dorințe a Franciei, de a contribui la întărirea păcii generale și ele vorŭ ușura susținerea și desvoltarea bunelorŭ relațiunĭ a puterilorŭ esterióre. Mesagiulŭ apeléză la patriotismulŭ camerelorŭ pentru a inaugura o politică de progresŭ, de liniștire și de concordiă. — Mesagiulŭ, precum scimŭ, a fostŭ bine primitŭ de maioritatea camerelorŭ.

Totŭ în 13 ale curentei s'a presentatŭ camerelorŭ francese noulŭ ministeriu Tirard. In camera deputațilorŭ întêmpină ministerulŭ amicĭ în centru, drépta (monarchiștii) se ține reservată, ér stânga observă o atitudine de adversară a ministeriului. Se crede însĕ că-i vorŭ da pace ministeriului încă în anulŭ acesta 1887 și că până în anulŭ viitorŭ nu se vorŭ face încercărĭ de a-lŭ rĕsturna.

Fóia oficială din Berlinŭ publică o scrisóre a mareșalului curții prințului de corónă germanŭ Radolinski din San-Remo, care ḍice că prințulŭ e mișcatŭ de multele dovedĭ de simpatiă ce i se dau, dér auḍindŭ că acasă în patria multe festivitățĭ publice și private nu s'au ținutŭ din causa suferinței sale, prințulŭ moștenitorŭ doresce că aceste în viitorŭ sĕ se țină ca totdéuna, deórece îĭ este penibilŭ de a se gândi, că bóla sa, care se prevede că va dura încă lungŭ timpŭ, produce o conturbare atâtŭ de mare în viața publică.

Pentru ḍiua de aḍĭ 15 Decemvre era hotărîtŭ sĕ se încépă discusiunea proiectelorŭ de lege militare în parlamentulŭ germanŭ. Ele vorŭ fi date mai întêiu negreșitŭ unei comisiunĭ spre esaminare.

Ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ Nelidov a admoniatŭ pe Pórta, ca sĕ plătéscă restanța despăgubirei de rĕsboiu pe anii trecuțĭ care se urcă la suma de 750,000 lire otomane. Se asigură că Nelidov stăruesce sĕ se plătéscă neamânatŭ măcarŭ o parte din acéstă sumă. Precum scimŭ Turcia s'a obligatŭ a replăti datoria ei în rate anuale de câte 350,000 lire.

Mişcarea militară a Rusiei.

Etă cum apreciază „le Temps“, — sub titlulŭ „Scrisorĭ asupra politicei streine“, — mişcarea militară a Rusiei:

Cea mai mică gândire ajunge pentru a asigura că mişcările trupelorŭ Rusiei suntŭ de natură esenţialŭ defensivă. Cum s'ar putea crede că acéstă putere plănuesce, fără aliaţĭ, şi fără de a fi silită la acesta de nisce interese imperióse, sĕ se arunce asupra statelorŭ puternice şi legate intre ele prin unŭ pactŭ recentŭ? Pericolulŭ nu va începe şi nu vomŭ ave sĕ ne îngrijimŭ, de decâtŭ în ḑiua când Austria şi Germania se vorŭ crede datóre sĕ rĕspundă la mĕsurile Rusiei de asemenea prin concentrărĭ de trupe, séu mai rĕu incă, în ḑiua când ele 'şĭ vorŭ permite sĕ ceră lămurirĭ la Petersburgŭ.

»Supĕrarea pe care ḑiarele germane o arată faţă cu Rusia dovedesce mai alesŭ unŭ lucru, anume că ele înţelegŭ gravitatea revoluţiei care s'a făcutŭ de curêndŭ în posiţiunea respectivă a puterilorŭ. Concursulŭ Italiei nu li se pare d'ajunsŭ pentru a compensa ruptura unei alianţe seculare cu marele imperiu vecinŭ. Ele simtŭ că întregulŭ sistemŭ europeanŭ întemeiatŭ séu ţintitŭ în 1871 a fostŭ atinsŭ de hotărîrea pe care a luat'o Rusia de a-şĭ recăpăta libertatea ei politică. Balanţa forţelorŭ a urmatŭ din nou 'atotputinţei unui statŭ. Schimbările ce s'au făcutŭ în lume prin nascerea principiului naţionalităţilorŭ, au fostŭ óre cum reparate, compensate prin redeşteptarea unei puterĭ militare care se credea anulată pentru cincĭ-ḑecĭ de anĭ, prin refusulŭ Rusiei d'a se preta la o hegemonia a căreia primă victimă a fostŭ ea, prin comunitatea de interese, în fine, care a creatŭ între aceste două puterĭ comunitatea posiţiunei.

„Acésta e situaţia actuală a Europei, situaţiă, cu care ar trebui sĕ se deprindă chiarŭ aceia carĭ sĕ îmbătaseră unŭ minutŭ de bucuriile stăpânirei universale. Décă, după cum sunt convinsŭ despre acésta — spune autorulŭ articolului — intenţiunile lorŭ suntŭ pacifice, ele vorŭ sfêrşi prin a recunósce că puterile care vorŭ sĕ rĕmâe independente, n'au nicĭ ele altă dorinţă de câtŭ de a împăca această independenţă cu pacea.“

Autorulŭ acestui articulŭ din „Le Temps«, urméză a insista multŭ asupra faptului, că miscarea trupelorŭ Rusiei este o simplă mĕsură defensivă, cu nicĭ unŭ caracterŭ ostilŭ. Elŭ se miră cu dreptŭ cuvêntŭ, cum nisce puterĭ ca Austro-Ungaria şi Germania, înarmate până în dinţĭ, se alarméză de nisce mĕsurĭ militare curatŭ defensive, luate de unŭ imperiu vecinŭ lăsatŭ isolatŭ(?) şi în afară de orĭ ce alianţă.

Mai departe, articolulŭ din ‚Le Temps» arată, că starea actuală a raporturilorŭ dintre Rusia şi cele două puterĭ centrale nu e asa de incordată încâtŭ sĕ pótă provoca o ruptură gravă.

Aceleaşĭ vederĭ le esprimă tótă pressa moderată din Francia. Dinpotrivă, ḑiarele intrasigente cerŭ Republicei sĕ fiă gata căcĭ *„ora revanşei a sunatŭ“*

SCIRILE ḐILEI.

Comitetulŭ *kulturegyletului ardelénŭ* a ţinutŭ la 12 Decemvre o adunare, în care s'au cetitŭ rĕspunsurile sosite ale episcopilorŭ ungurĭ cu privire la cunoscuta ofertă a kulturegyletului de a da subvenţiunĭ. Episcopulŭ r. catolicŭ Franz Lonhardt şi episcopulŭ unitarŭ Iosef Ferenz au primitŭ subvenţiunea şi programulŭ de acţiune. Dela Anulŭ nou işĭ va începe kulturegyletulŭ activitatea sa şi pe têrêmulŭ bisericescŭ, îmbunătăţindŭ lefurile preoţilorŭ şi invĕţătorilorŭ poporalĭ confesionalĭ ungurĭ şi eventualŭ creândŭ posturĭ nouĕ. Conclusulŭ districtului bisericescŭ reformatŭ, cum că principiile reuniunei vatămă autonomia bisericei reformate, se declară ca basându-se pe o ne'nţelegere. O scrisóre adresată curatorului superiorŭ alŭ districtului bisericescŭ br. Kemeny va căuta sĕ dovedéscă punctŭ de punctŭ erórea, dér oferă din nou subvenţiunea, însĕ numai menţinêndu-se principiele reuniunei. La propunerea celorŭ 16 inspectorĭ şcolarĭ aĭ Ardelului se stabilesce unŭ şirŭ de bibliotecĭ poporale şi pentru procurare de cărţĭ pe anulŭ viitorŭ se votéză 1000 fl. Pentru înmulţirea şi înavuţirea bibliotecelorŭ se va pune în fiăcare anŭ în bugetŭ o sumă corĕspunḑĕtóre. La 1 Ianuarie se fixéză 9000 fl. ca subvenţiunĭ. — Veḑĭ aşa, era şi vremea sĕ'şĭ pregătéscă kulturegyletiştii marele — fiasco.

—x—

Ca în toţĭ anii dela rĕposarea archiereului *Andreiu br. de Şaguna*, aşa şi in acestŭ anŭ în preséra ḑilei. Sf. Andreiu societatea de lectură „Andreiu Şaguna« a elevilorŭ seminarialĭ din Sibiiu a ţinutŭ o şedinţă publică, la care a participatŭ unŭ numĕrŭ frumosŭ din publicŭ. Esecutarea programei a fostŭ bine succesă. Lunĭ în ḑiua Sf. Andreiu s'a ţinutŭ în biserica din cetate serviţiu Dḑeescŭ şi parastasŭ pentru odichna sufletului Marelui archiereu, la care au luatŭ parte apróре toţĭ asesorii consistorialĭ şi elevii seminarialĭ dimpreună cu directorulŭ şi câţĭ-va profesorĭ, scrie „Telegrafulŭ Românŭ«.

—x—

Sâmbătă séra la întrunirea literară a »Revistei Nouĕ“ din Bucurescĭ directorulŭ acestei reviste d. *B. P. Haşdĕu* a cetitŭ unŭ studiu filologicŭ-istoricŭ asupra *Căpătânei*, partea centrală a rótei. Studiulŭ este scrisŭ atâtŭ de limpede şi de popularŭ, încâtŭ orĭ ce cetitorŭ va surprinde cu înlesnire firulŭ sciinţificŭ alŭ savantului filologŭ, ḑice „Naţiunea“. Incheerea acestui articulŭ este cea următóre: Sêrbii, Bulgarii şi Ungurii rĕvărsându-se în ţinuturile dintre Dunăre şi nordulŭ Transilvaniei, ei ne-au găsitŭ pe noi Românii aşeḑaţĭ şi rênduiţĭ în aceste ţinuturĭ. Studiulŭ rĕspunde cu succesŭ teoriei rösleriane susţinută în urmă de cătră istoriculŭ ungurŭ Hunfalvy,

—x—

Intr'o grădină din *Zĕrnesci*, precum aflămŭ, au *înfloritŭ merii* a doua oră şi *au acum mere* de mărimea unei nucĭ. Aceste din urmă mere nu s'au pututŭ cóce din causa frigului ce a sositŭ. Ceĭ carĭ se interesézä, potŭ sĕ védă mere de acestea culese în ḑilele din urmă la d nulŭ M. Copony de aci, proprietarulŭ fabricei de hârtiă din Zĕrnescĭ.

—x—

Din *Bucovina* se anunţă mórtea meritosului şi veteranului profesorŭ *Drogle*, rĕposatŭ ḑilele aceste în Cernăuţĭ, după o viéţă plină de sacrificii şi muncă pe têrêmulŭ românismului. Inmormêntarea rĕposatului, — cumnatŭ cu poetulŭ Eminescu, — a fostŭ din cele mai impunĕtóre ce s'au făcutŭ vr'odată în capitala Bucovinei unui patriotŭ românŭ!

—x—

Cetimŭ în »Telegrafulŭ‘ din Bucurescĭ: »Sâmbătă a fostŭ unŭ prânḑŭ la palatŭ în onórea aniversărei căderei Plevnei. M. S. Regele, ridicândŭ unŭ toastŭ, a încheiatŭ astfelŭ: „*Vomŭ munci, vomŭ lupta, vomŭ învinge!*‘ Generalulŭ Cernatŭ a rĕspunsŭ în numele armatei române.“

—x—

Têrgulŭ anualŭ ce s'a ţinutŭ la 6 Decemvre n. în *Orĕştiă* a fostŭ o nouă dovadă despre lipsa cea mare de banĭ. Din numĕrulŭ celŭ mare de vite duse la têrgŭ, abia s'au vêndutŭ 800 cu preţurĭ de batjocură. Numai neguştorii de peşte şi de flanele au vêndutŭ mai bine. Industriaşii de acolo n'au vêndutŭ apróре nimicŭ.

—x—

Croitoriile militare din Germania lucrézä în ruptulŭ capului ca până la Aprilie 1888 sĕ termine uniformele glótelorŭ.

—x—

Se scrie din *Muntele Athosului* că P. S. Sa Părintele Metropolitŭ Nil. Pentapoleos, în urma unei grave rĕcelĭ, a muritŭ, după şése ḑile de suferinţe, în ḑiua de 12 Noemvre, la mănăstirea Dochiariu, unde fusese chematŭ pentru a celebra oficiulŭ divinŭ la hramulŭ S-ţilorŭ Archanghelĭ. Era în etate de peste şépteḑecĭ şi cincĭ de anĭ în momentulŭ morţei. Defunctulŭ era destulŭ de cunoscutŭ în România, dênsulŭ a fostŭ egumenu, în timpulŭ mănăstirelorŭ închinate, la Floreştĭ; scia bine limba română şi simpatisa pentru România. Adăogămŭ că P. S. S. a ocupatŭ câtva timpŭ scaunulŭ patriarhalŭ din Alexandria din Egiptŭ, şi mai acum doi anĭ a fostŭ decoratŭ de guvernulŭ României cu ordinulŭ »Coróna României“ in gradulŭ de mare oficerŭ.

—x—

Societatea literară „*Petru Maiorŭ*“ a junimei române din Budapesta la 17 Decemvre a. c. n. serbéză a 25 aniversare dela fondarea sa, prin o şedinţă festivă-literară, ce se va ţiné cu acelŭ prilegiu în restauraţiunea „Szikszay“ et. I. Programulŭ: 1. »Cuvêntŭ ocasionalŭ«, rostitŭ de presidentulŭ societăţii drd. Vasile *Fodorŭ*. 2. „Fericirea din mormêntŭ‘ poesie de C. Scrob. Declamatorŭ: drd. Dimetriu *Florescu*. 3. »Filosofulŭ Kant« disertaţie de Vasile *Bologa*, stud. phil. 4. „Grui Sângerŭ« legendă de V. Alesandri, declamatorŭ: drd. George *Dobrinŭ*. 5. Inchiderea solemnă prin presidentulŭ societăţii. Inceputulŭ la 7 óre séra.

Legatele rĕposatului consiliarŭ Anghelŭ.

Ne grăbimŭ a da locŭ următórei corespondenţe, prin care ni se împărtăşescŭ ultimele disposiţiunĭ ale rĕposatului consiliarŭ Anghelŭ. Legatele sale caracterisézä îndestulŭ nobleţa inimei sale şi sentimentele sale românescĭ:

Sebeşŭ, 14 Decemvre n. 1887.

Stimate d le Redactorŭ! Cetindŭ în prea stimatulŭ ḑiarŭ alŭ Domniei Tale „Gazeta Transilvaniei“ şi anume in Nr. 262 din 10 Decemvre 1887 st. n. între „Scirile ḑilei“ frumosulŭ anunciu despre repausarea d lui consiliarŭ aulicŭ în pens. George Anghelŭ, tare ne-amŭ bucuratŭ noi, neamurile lui, şi vĕḑêndŭ stima şi simpatia, ce binévoiescĭ a i-o păstra, amŭ cugetatŭ că nu vomŭ greşi a vĕ ruga, ca sĕ binevoiţĭ în onórea repausatului a publica şi următórele legate, carĭ le-a lăsatŭ după mórtea sa prin literile sale testamentare:

A testatŭ între altele următórele sume, anume:

1. „Associaţiunei Transilvane“ pentru literatura şi cultura poporului românŭ 300 fl.

2. Pentru Biserica din loculŭ sĕu natalŭ »Zlagna“ 100 fl.

3. Pentru Biserica gr. cat. din Sebeşiu 100 fl.

4. Pentru scóla gr. or. din Sebeşiu, la care a fostŭ contribuitŭ şi la edificarea ei 100 fl., acuma altă 100 fl.

5. Pentru sĕracii din Sebeşiu cu scopŭ, ca interesele anuale în totŭ anulŭ la ḑiua sa onomastică sĕ se impartă între 4 sĕracĭ, fiecare din câte una din celea 4 confesiunĭ din Sebeşiu 200 fl. Suma totală 800 fl.

Rugându-vĕ pentru publicarea acestorŭ legate şi mulţămindu-vĕ încă odată pentru frumósa publicare rĕmânemŭ cu totŭ respectulŭ ş. c l.

FOILETONŬ.

La ḑiua onomastică

a marelui binefăcĕtorŭ Mihail Stroesco.

(declamată în sera ḑilei s-ţilorŭ Archanghelĭ Michailŭ şi Gavrilŭ, la petrecerea sodalilorŭ românĭ din Braşovŭ.)

Cine-a ḑisŭ, că nemulŭ nostru apucat-a spre peire?
Cine a ḑisŭ, că totŭ ce-i mare dintre noi s'a depărtatŭ,
Că Românulŭ nu mai are simţulŭ nobilŭ de jertfire
Şi că recea nepăsare pieptul lui a subjugat?...

Amuţéscă aste vorbe, péră astă calumniă,
Némulŭ nostru nu vré mórte, ci în vecĭ elŭ va trai;
Imprejurul sĕu el póte sĕ privéscă cu mândria:
Inimĭ nobile batŭ încă, elŭ mai are vrednicĭ fii!

Când o cétă numĕrósă pe a propăşirei cale
Vrea cu dragŭ ca sĕ străbată şi mii pedecĭ o oprescŭ:
Când pe frunţile 'ncălḑite curge-a obosetei vale,
Iată, că din depărtare se aude-unŭ glasŭ frăţescŭ:

„Fraţĭ Românĭ, nu vĕ abateţĭ de pe calea apucată;
»Mergeţĭ, mergeţĭ inainte de isbêndă 'ncredinţaţĭ!
„Domnulŭ sfântŭ din cerŭ vĕ vede. Prin o muncă necurmată
„De ai biruinţei laurĭ vrednicĭ voi vĕ arătaţĭ.

„Românaşĭ de-acelaşĭ sânge!.. Eu cu trupulŭ sunt departe,
›Der cu inima-mĭ de frate orĭ şi când sunt între voi,
‚Iată, din a mele bunurĭ eu vĕ facŭ şi vouĕ parte;
„Mergeţĭ numai înainte, strănepoţĭ de marĭ eroi!«

Şi cum ḑice, elŭ cu fapta vorba sa îşĭ sigiléză...
Multe lacrĕmĭ de pe feţe dintr'odată s'au uscatŭ,
Şi în pieptur ér speranţa cu putere scânteiază;
Multe braţe obosite, harnice, s'au încordatŭ.

De unŭ sufletŭ aşa nobilŭ némulŭ nostru mândru fiă,
Cu încredere elŭ póte sĕ privéscă 'n viitorŭ.
Ér' noi, céta 'ncurageată, sĕ strigămŭ cu bucuriă:
Mulţĭ anĭ, mulţĭ anĭ sĕ trăiéscă bunulŭ nostru protectorŭ!

Braşovŭ, 8 Noemvre 1887.

N. Cismărescu.)*

Prunca şi Voiniculŭ.

(Culésa din poporŭ de Iuliu Moldovanŭ.)

Pe celŭ drumŭ, pe celŭ colnicŭ
Mere**)-o pruncă şi-unŭ voinicŭ.
Voiniculŭ mergea călare
Eră prunca pe picióre
Culegêndu şĭ câte-o flóre,
Neteḑêndu-şĭ pĕruţu,
Blăstămându-şĭ norocu.
Voiniculŭ din graiu grăia:
— Auḑĭ mândră, draga mea,
Nu-lŭ blăstăma aşa rĕu
Dér de'sŭ eu noroculŭ tĕu!
Dér prunca din graiu grăia:
— Bade, bădişorulŭ meu.
Décă eştĭ noroculŭ meu,
Lasă-mĕ pe calulŭ tĕu,
Că drumu-i prea grunzurosŭ
Şi nu pociu merge pe josŭ.

Voiniculŭ din graiu grăia:
— Auḑĭ mândră, draga mea,
Eu pe murgŭ nu te-oiu lăsa,
Că murgulŭ mi-e ernatŭ rĕu,
De-abie duce trupulŭ meu,
Şi murgu-i fătatŭ de Marţĭ,
Nu póte duce doi fraţĭ.
Der prunca din graiu grăia:
— Bade, bădişorulŭ meu,
Eu încă aşa-am visatŭ,
Că năframa ta cea nouă
Era bade ruptă 'n două,
Şi năframa ta cea vechie
Era bade ruptă 'n şépte.
Voiniculŭ din graiu grăia:
— Frunḑă verde trei smochine,
Minţescĭ, şerpóică de tine,
Că nu mi-i ruptă năframa,
Că ţi-i ruptă inima,
Că te temĭ că te-oiu lăsa
Dér prunca din graiu grăia:
— Bade bădişorulŭ meu,
Nu mĕ temŭ că mi-i lăsa
Că eu frumosŭ m'oiu găta
Şi la uliţă-oiu eşi
Şi-oiu păşi din paşĭ rĕruţĭ
Şĭ-oiu grăĭ din graiu blânduţŭ
Şi mĭ-oiu cuprinde drăguţŭ.

Bate bată, bade, bată,
Bate bată Dumneḑeu,

*) Pseudonimŭ. — Red.
**) Merge.

Jubileulŭ D-rului G. D. Teutsch.

In 12 Decemvre s'au continuatŭ serbările pentru jubileulŭ episcopului sasŭ Dr. G. D. Teutsch, începute în preséra acelei ḑile.

Episcopulŭ a primitŭ în persónă forte multe felicitărĭ, între altele, afară de felicitările deputaţiunilorŭ tuturorŭ institutelorŭ bisericescĭ şi şcolare, ale reuniunilorŭ diferite de bărbaţĭ şi de femei (care i-au dusŭ şi darurĭ) etc. săsescĭ, din partea oraşului Sibiiu şi a magistratului, din partea comitelui supremŭ Bethlen, a directorului superiorŭ de studii (unguresců) Elischer, a inspectorului de şcóle (unguresců), din partea Metropolitului Mironŭ Romanulŭ, a viceşpanului, a protopreotului rom. cat., din partea garnisónei sub conducerea fldml. br. Waldstätten, a protopopului gr. or. Boiu şi protosincelului Popea, a preşedintelui de tribunalŭ în numele tribunalului, etc.

La prânḑŭ au luatŭ parte vr'o 500 persóne, fiindŭ de faţă toţĭ fruntaşii autorităţilorŭ. S'au ţinutŭ toaste pentru Maiestatea Sa, pentru guvernulŭ unguresců, pentru episcopulŭ Teutsch, pentru confesiunĭ, pentru armată, pentru patriă etc.

S'a cetitŭ o telegramă de felicitare a ducelui Ernst de Koburg cătră episcopulŭ Teutsch, căruia îi confere şi crucea de cavaler (Komthur) cl. 2-a a ordinului casei sale.

Multe felicitărĭ au sositŭ din Germania.

Unŭ ministru bunŭ naţionalistŭ.

Primulŭ ministru alŭ Italiei, d. Crispi, a adresatŭ o circulară cătră representanţii Italiei în streinătate, prin care atrage atenţiunea acestora asupra necesităţei d'a cultiva sentimentulŭ naţionalităţei la coloniile italiane din străinătate. Dreptŭ mijlocŭ, care ar puté da cele mai bune şi mai sigure resultate, d. Crispi recomandă cultivarea convenţuirei pacínice între membrii diverselorŭ colonii italiane din străinătate.

Cetăţenii italienĭ din străinătate, ḑice d. Crispi, trebuie sĕ aibă sentimentulŭ că guvernulŭ şi represintanţii lorŭ veghiază cu iubire şi interesŭ asupra lorŭ; că representantulŭ guvernului lorŭ este şi prietenulŭ lorŭ, la care dênşii, la casŭ de nevoie, sĕ se pótă adresa fără nicĭ o sfială, şi dela care sĕ pótă obţiné sprijinŭ cu sfatulŭ şi cu fapta.

De aceea primulŭ-ministru învită pe representanţii Italiei din străinătate sĕ menţină contactulŭ constantŭ cu compatrioţii sĕi, sĕ nu scape nicĭ o ocasiune, ba eventualŭ sĕ caute ocasiunea d'a apropia membrii coloniilorŭ unii de alţii, şi sĕ deştepte în ei sentimentulŭ solidarităţii prin serbarea împreună a serbătorilorŭ naţionale, precum d. es. a aniversărilorŭ în familia regală, a serbătórei constituţionale etc.

In legătură cu acéstă circulară, d. Crispi a cerutŭ Camerei unŭ creditŭ suplimentarŭ de 45,000 de lire pentru înfiinţarea, întreţinerea şi subvenţionarea scólelorŭ italiane din străinătate.

Scirĭ poliţienescĭ. Erĭ înainte de amédḑĭ servitorulŭ Tetti Ianos, de locŭ din Făgăraşŭ, încercă sĕ deschidă cu forţa ferestra dela galantarul ceasornicerului de aci Ed. Dresnandt în Uliţa vămii, dér o calfă a numitului ceasornicarŭ dete peste elŭ şi cu ajutorulŭ unui poliţistŭ ilŭ aresta. Ianos fu predatŭ autorităţii competente spre pedepsire.

Abusulŭ ce se comite adeseorĭ, că se scutură la unele case pe ferestră cătră stradă covóre şi cârpe de sterşŭ prafulŭ, ba chiarŭ necurăţenii şi gunoiu se aruncă pe ferestră, murdărindu-se strada, ba pereclitându-se chiar trecĕtorii, abstrăgêndŭ de aceea că e contra estetícei, e strictŭ opritŭ de §§ 118 şi 125 ai legei penale despre călcare de lege (art. de lege XL din 1819), care prescrie şi amende de 1—20 fl.

Dare de sémă

despre banii incurşi la despărţămêntulŭ Associaţiunei transilvane Nr. II în Făgăraşŭ, pe anulŭ 1887.

1.) La adunarea generală din 11 Noemvre a. c. s'a incassatŭ dela dnii: Dr. Ştefanŭ Popŭ, proto-medicŭ comitatensŭ, membru pe viéţă, o acţiune în valóre de 100 fl. Alesandru Micu, vicarŭ 6 fl. Iuliu Danŭ, administratorŭ ppescŭ 5 fl. Iónŭ Turcu, proto-notarŭ comit. 5 fl. Gregoriu Maierŭ, jude reg. pens. 5 fl. Ilariu Duvlea advocatŭ 5 fl. Dr. Andreiu Micu, advocatŭ 5 fl. Dumitru Chişiereanu, parochŭ 6 fl. 50 cr. Grigore Negrea, perceptorŭ comit. 5 fl. Iónŭ Dejenariu, comptabilŭ 5 fl. George Munteanŭ, paroch şi învĕţ. diriginte 5 fl. Vasile Stanciu, căpit. în pensiune şi membru pe viéţă, suprasolvire, 2 fl. Nicolae Chiorniţa, propriet. în Cuciulata 2 fl. George Boeriu, propr. în Cuciulata 2 fl. Gavrilă Cornea parochŭ 2 fl. George Borza, notarŭ cercualŭ 2 fl. Vasile Raţiu, învĕţătorŭ 1 fl. Gavrilă Popŭ, învĕţătorŭ diriginte 1 fl. Traianŭ Popŭ învĕţătorŭ diriginte 1 fl. Maximilianŭ Receanu, parochŭ 1 fl. Iosifŭ Herciogea proprietarŭ 1 fl. Sofronŭ Pruna, învĕţ. diriginte 1 fl. Iónŭ Petrişorŭ învĕţătorŭ 1 fl. Nicolae Receanu, parochŭ 1 fl. Nicolae Borzia, parochŭ 1 fl. Teodorŭ Hurducaciu învĕţătorŭ 1 fl. Ioane Popŭ învĕţătorŭ 1 fl., Emilŭ Popŭ notarŭ cercual 1 fl., Nicolae Raţiu proprietarŭ 1 fl., Nicolae S. Popa proprietarŭ 1 fl., Iacobŭ Oana învĕţătorŭ 1 fl., Ioanŭ Budacŭ învĕţătorŭ 1 fl., Moise Brumbea învĕţătorŭ 50 cr. Ioanŭ Stângu primarŭ 50 cr., Ioanŭ Cârstea viceprimarŭ 50 cr., Vasile Cârstea cismarŭ 40 cr., Ioanŭ Popŭ co lectorŭ 40 cr., George Aiser comerciantŭ şi propietarŭ 1 fl., Iosifŭ Roşca cancelistŭ judecat. 50 cr., Tomaşŭ Roşca concipientŭ adv. 50 cr., Ioanŭ Mureşianu cancelistŭ la Sedria orf. 50 cr., Ioan Zabaria cancelistŭ la sedria orf. 50 cr., George Selegianŭ litografŭ 50 cr., Petru Marhao învĕţătorŭ în Galaţĭ 50 cr., Moise Dârlogea, notarŭ cercualŭ 1 fl.

2.) Prin colecta d-lui *Dănilă Pandrea*, învĕţătorŭ în Ohaba, au incursŭ dela d nii:

Dănilă Pandrea, învĕţ. diriginte 1 fl., Ioanŭ Popŭ învĕţ. 1 fl., Aureliu Timariu învĕţ. 50 cr., Filimon Caba parochŭ 50 cr., Samoilă Crişanŭ proprietarŭ 50 cr., Canditŭ Roşca proprietarŭ 50 cr., Samoilă N. Crişanŭ proprietarŭ 50 cr., Biserica gr. cat. din Ohaba 1 fl; la olaltă 5 fl. 50 cr.

3). Prin colecta d-lui *Aurelŭ Negruţŭ*, notarŭ cercualŭ în Noulŭ românŭ, au incursŭ dela d-nii:

Aurelŭ Negruţŭ, not. cercualŭ 1 fl., Atanase Măcelariu, parochŭ 1 fl., Ioanŭ Stoia, proprietarŭ 50 cr., Moise Huiu, proprietarŭ 50 cr., Ioanŭ Deatcŭ proprietarŭ 50 cr., Moise Nicóră, primarŭ 20 cr., Ioanŭ Stanŭ vice notarŭ 50 cr., Ioane N. (nedescifrabilŭ) parochŭ, 20 cr., Ioanŭ Giurca învĕţătorŭ 50 cr., Nicolae Şuma proprietarŭ 20 cr.; la olaltă 5 fl. 10 cr.

4). Prin colecta d-lui parochŭ *Ioanŭ Mardanŭ* din Sâmbăta sup. dela:

Ioanŭ Mardanŭ parochŭ 1 fl., Spiridonŭ Mardanŭ parochŭ 2 fl.; laolaltă 3 fl.

5). Prin colecta d-lui *Dumitru Bardas*, din Scoreiu, dela:

Dumitru Bardas vice notarŭ 1 fl., Ioanŭ Popŭ-Davidŭ parochŭ 50 cr., Ioanŭ Georgescu învĕţătorŭ 1 fl., Ioanŭ Marcu primarŭ 40 cr., Nicolae N. Ciungu propriet. 10 cr; laolaltă 3 fl.

6). Prin colecta d-lui *Nicolae Budacŭ* din O. Cârţişóra dela:

Nicolae Budacŭ proprietarŭ 1 fl., Anisca Budacŭ 1 fl., Ioanŭ Budacŭ învĕţătorŭ 1 fl., Mateiu Grovu proprietarŭ 1 fl., Ioanŭ Bucurenciu proprietarŭ 1 fl., Ioanŭ Nica Voda proprietarŭ 1 fl., Ioanŭ Lupea parochŭ din Sărata 1 fl., Ioanŭ Voda proprietarŭ 50 cr., Iónŭ Grovu primarŭ 50 cr., George Cocişiu 20 cr., Damaschinŭ Popa-Radu not. cercualŭ 1 fl., Elena Damaschinŭ Popa-Radu 1 fl., Alesandru Stoichiţa propriet. Porumbacu infer. 1 fl. Iónŭ Scorobeţiu comerciante 50 cr., Nicuţiu Oana proprietarŭ 30 cr.; la olaltă 12 fl. v. a.

Suma totală 214 fl. 40 cr.

Făgăraşŭ, în 12 Decemvre 1887.

Niculae Cosgaria,
membru fundatorŭ alŭ Assoc. Trans.
şi cassarŭ alŭ desp. II.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

LONDRA, 15 Decemvre. — După o scire din San-Remo a „Oficiului Reuter“, medicii au descoperitŭ în nóptea din urmă simptome nouĕ alarmatóre în gâtulŭ prinţului de corónă, carĭ au şi pusŭ de s'a telegrafiatŭ D-rului Makenzie. Se vorbesce, că se arată o nouă umflătură mai mare ca cea din urmă, care cresce repede. Dr. Makenzie a plecatŭ aḑĭ la San-Remo.

DIVERSE.

Armată desculţă. — Nu de multŭ a sositŭ unŭ trimisŭ alŭ guvernatorului din Abissinia în oraşulŭ Adenŭ, cu scopŭ ca sĕ cumpere cisme pe séma armatei. Mare era bucuria între măeştrii cismaşĭ de acolo, că o sĕ facă trébă bună cu cismele, când colea ce sĕ veḑĭ, trimisulŭ guvernatorului cumpĕră numai trei părechĭ de cisme: una pe séma comandantului supremŭ şi alte două pentru generalii cei mai marĭ în rangŭ. Celelalte oštane, ḑicea trimisulŭ guvernatorului, dela generalŭ până la infanteristŭ umblă la noi — desculţe!

Smulsŭ din 'naintea altarului. — La 26 Noemvre era sĕ se sĕvêrşéscă în biserica catedrală dela Lille cununia d-şórei Blanche Silon c'unŭ inginerŭ cu care făcuse cunoscinţă vĕru trecută la o bae de mare şi se înamorase de dênsu. D-şora Silon este nepóta unui generalŭ şi posede o avere proprie de 150,000 francĭ. Nuntaşii erau adunaţĭ în biserică şi ceremonia cununiei începuse, când d'odată, în momentulŭ schimbărei inelelorŭ, năvăliră în biserică mai mulţĭ agenţĭ ai poliţiei, puindŭ mâna pe mirele şi smulgêndu-lŭ dinaintea altarului. Consternaţiunea şi gróza nuntaşilorŭ era la culme, nepuţêndu-şĭ esplica unŭ asemenea actŭ de violenţă. Pe urmă înse află că pretinsulŭ inginerŭ era unŭ condamnatŭ evadatŭ, anume Genot, care pentru unŭ întreitŭ omorŭ fuse condamnatŭ la ghilotină, apoi prin graţiare îi se permutase penalitatea în depărtare la Cayenne. In timpulŭ escortărei isbutise a scăpa şi a fugi. Din ordinulŭ episcopului biserica, în care se petrecuse acestŭ scandalŭ, a fostŭ curăţită şi din nou consacrată. Dér cine va putea sĕ repare reputaţiunea miresei, care era p'aci sĕ devină soţia unui galerianŭ?

(Avisŭ pentru fumătorĭ de ţigărĭ.) In fóia pentru chemicĭ a lui Dr. Krause este unŭ articolŭ interesantŭ, scrisŭ de Dr. Soyka, profesorŭ de higienă la Universitatea germană în Praga. Este unŭ faptŭ cunoscutŭ, că calitatea hârtiei de ţigărĭ nu numai că contribue la bunătatea ţigărei, ci are şi din punctŭ de vedere higienicŭ însemnătate. Deşi se crede în genere, că bunătatea hârtiei de ţigărĭ ar depinde dela câtŭ mai puţina cenuşe, ce lasă în urmă ardêndŭ, profesorulŭ Soyka privesce acésta altfelŭ. Profesorulŭ Soyka a analisatŭ totŭ aceleaşĭ soiurĭ de hârtiă de ţigărĭ, pe carĭ le analisase profesorulŭ Pohl în Viena şi profesorulŭ Lieberbann în Budapesta, şi a mersŭ din acelŭ punctŭ de vedere, că pentru calitatea hârtiei de ţigărĭ nu este de însemnătate cenuşa, ci acele minime părţĭ, carĭ ardêndŭ se amestecă cu fumulŭ tutunului. Astfelŭ şi analisa comparativă, făcută de profesorulŭ Soyka, a avutŭ totŭ acelŭ resultatŭ ca cele de mai nainte. Şi de astădată s'au declaratŭ soiurile „**Les dernières Cartouches**“ şi „**Dorobanţulŭ**“ ale fabricei Braunstein Frères în Parisŭ ca cele mai uşóre şi cele mai bune. A resultatŭ, că aceste hârtii suntŭ cu 28 până la 74 procente mai uşóre, şi au cu 28 până la 77 procente mai puţinŭ părţĭ streine, carĭ se împartŭ fumului de tutunŭ.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Nicĭ mai bine, nicĭ mai rĕu,
Numai cum-oiu ḑice eu:

Sĕ te 'nsorĭ de şése orĭ.
Muerea ta cea d'ântêie
Sĕ 'ţĭ fie dulce soţie
Cum ţĭ-am fostŭ bade eu ţie.

Muerea de-a doua óră
Sĕ fiă ca sfântulŭ sóre
Şi bolnavă de picióre.

Muerea d'a treia óră
Sĕ fiă ca sfânta lună
Şi bolnavă de o mână.

Muerea d'a patra óră
Sĕ fie mare mărjólă
Ca sĕ te pórte prin ţéră
Cu hainele subsuóră.*)

Muerea d'a cincea óră
Sĕ 'ţĭ facă bade-o fetiţă
Sĕ te pórte pe uliţă,
Pe uliţa sătenéscă,
Cu tăligă colduşéscă,**)
Sĕ vii şi l'a mea portiţă,
Sĕ 'ţĭ dau şi eu o cojiţă,
O cojiţă de mălaiu,
Făcută de nouĕ ai***)

Ş'o cóje de pită arsă
Dela-ai mei copii rĕmasă.
Şi rĕsurĭ de pe covată
De când a fostŭ mama fată.

Muerea d'a şesea óră
Facă'ţĭ bade unŭ copilaşŭ
Sĕ te pórte prin oraşŭ,
Că mĭ aĭ fostŭ prea drăgălaşŭ.

Strigăturĭ poporale

din Câmpia Transilvaniei, culese de
A. M. învĕţ.

Astăḑĭ plecŭ din satulŭ meu
Mânĭ ajungŭ pe la Braşieu,
Dela Braşieu peste munte
In locurĭ necunoscute.

***

Mărita-m'aşŭ mărita,
Da 'n cuptorŭ nu sciu băga,
Pe lopată nu sciu pune,
De nu l'oiu lega cu-o fune.

***

Merge draculŭ pe părete
Cu traista plină cu fete.
Adă'ţĭ drace traista 'ncóce
Sĕ'mĭ alegŭ eu care 'mĭ place,
Adă drace trăiscuţa
Sĕ 'mĭ alegŭ eu mândruţa.

***

De cându-sŭ, de când am fostŭ,
Eu n'am iubitŭ ce-a fostŭ prostŭ,
C'am iubitŭ frunḑa de munte,
Şi fata care-i de frunte,
Şi frunḑuţa cea de viă
Şi fata de omeniă.

***

La casa cu fete multe
Şéde apa de se 'mpute
Şi măţele pe sub vatră
Că n'au lipitŭ nicĭ-odată.

***

Multŭ se miră găzdacu
Cum trăiesce săracu.
Da elŭ trăiesce cum póte
Că n'are multe de tóte,
Mere*) 'n podŭ după slănină
Vine 'n casă nu-i făină,
Mere afară lemne nu-sŭ
Vine 'n casă focu-i stinsŭ.

***

De când pórtă ficiorii
Cisme negre ca domnii
Nu se facŭ nicĭ morcovii;
De când pórtă fetele
Cisme ca şi dómnele
Nu se facŭ nicĭ pómele.

***

Până suntŭ fetele fete
Nu le vede nime bete,
Décă punŭ cununa 'n capŭ
La crîşmă nu mai încapŭ.
Una 'nchină cătră altă
Sĕ trăescĭ soră surată
Pe bărbatŭ Vinerea-lŭ bată.

***

Fetişóră cu părinţĭ
Nu sili sĕ te mărițĭ,
Că măritu-i lucru mare,
Nime nu lŭ póte stricare,
Nicĭ popă, dér nicĭ birĕu,
Numa singurŭ Dumneḑeu.

***

Pentru tine mândrulucă
Mĭ-a peritŭ fênu pe luncă
Şi'n grădină preţŭ de-o furcă,
Pentru tine, tu bălae,
Mĭ a peritŭ fênu la Baie
Şi'n grădină preţŭ de-o claiă.

***

Frunḑă verde de pe baltă
Fostu-mĭ-a şi bine-odată,
Dér s'a'ntorsŭ frunḑa pe fêu
Fostu-mĭ a bugătŭ de rĕu.

***

Tu leliucă lelişóră!
Facu-ţĭ gura fântânióră,
Când oiu merge cu plugu
Sĕ bĕu apă cu clopu.

*) Subţióră.
**) Cerşetorécă.
***) Anĭ.

*) Merge.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 14 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	98 05
Rentă de hârtia 5%	83.20
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 25
Bonurī rurale ungare	104.—
Bonurī cu cl. de sortare	103.50
Bonurī rurale Banat-Timişŭ	103.50
Bonurī cu cl. de sortare	103 25
Bonurī rurale transilvane	103 50
Bonurī croato-slavone	105 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 —
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.50
Renta de hârtiă austriacă	79.10
Renta de arg. austr.	81 60
Renta de aurŭ austr.	110 70
Losurile din 1860	133 25
Acţiunile băncei austro-ungare	?75 —
Act. băncei de creditŭ ung.	279.50
Act. băncei de creditŭ austr.	274.90
Argintulŭ —.— Galbinī împărătescī	5.97
Napoleon-d'orī	10 —
Mărcī 100 imp. germ.	61.90
Londra 10 Livres sterlinge	126 30

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 15 Decemvre st. n. 1887

Bancnote românescī	Cump.	8.52	Vend.	8.55
Argint românesc	"	8.48	"	8.50
Napoleon-d'orī	"	9.95	"	9.98
Lire turcescī	"	11.24	"	11.36
Imperialī	"	10.24	"	10.26
Galbenī	"	5 87	"	5.90
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	"	101.—	"	102.
" " " 5%	"	98.—	"	99.—
Ruble Rusescī	"	110.—	"	111.½
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		

Cea mai bună
Hârtie de ţigarete
este veritabilulŭ
LE HOUBLON
fabricată francezŭ
de GAWLEY & HENRY, în PARIS
A se feri de imitaţiune.

Acéstă hârtiă se recomandă cu căldură din partea domnilorŭ Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesorī de chimie la universitatea din Viena, pentru curăţenia sa absolută şi pentru-că nu are în consistenţa sa nicī o materiă stricăciósă;

Care este cea mai bună hărtiă pentru ţigărī?

Acéstă intrebare fórte importantă pentru fiă-care fumătorŭ de ţigărī s'a stabilitŭ deja în modulŭ celŭ mai nedubiosŭ. *Nu este reclamă gólă*, ci unŭ faptŭ constatatŭ prin autorităţī scientifice de primulŭ rangŭ pe basa *analisei comparative* a diferitelorŭ hârtii de ţigărī mai bune, ce sé află în comerţŭ, că hărtia de ţigărī

„Les dernières Cartouches“
şi
„DOROBANŢULŬ“
din fabrica *Braunstein Frères*
la Parisŭ, 65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai uşóră şi cea mai escelentă.

După ce s'a stabilitŭ acésta intre altele prin **Dr. Pohl**, profesorŭ la facultatea technică in Viena. **Dr. Liebermann**, profesorŭ şi conducĕtorŭ alŭ stabilimentului chemicŭ de statŭ în Budapesta, şi o **analisă comparativă** făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouĕ higienice de cătră Dr. Soyka, profesorŭ de **Hygieniă** la Universitatea nemţéscă din Praga a produsŭ chiar resultatulŭ strălucitŭ, că hărtiele de ţigărī **„Les dernières Cartouches“** şi **„Dorobanţulŭ“** suntŭ cu **23—74% mai uşóre**, şi că împărtăşeşte fumului de tutunŭ cu **23—77% mai puţine** părţī streine, ca celelalte hârtii analisate. Veritabilă este numai aceeaşī hârtiă, a căreī Etiquetă séměnă cu desemnulŭ aci imprimatŭ şi care pórtă firma Braunstein Frères.

Fabrica a deschisŭ unŭ depositŭ pentru vendare en gros **hârtiei de ţigărī şi a tuburilorŭ pentru ţigărī**

Braunstein Frères,
Wien, II., Bez., Negerlegasse Nr. 8,

şi se află aceste articole la tóte firmele mai marī, carī au de vendare asemenea mărfurī. 1—50

„ALBINA,“
Institutŭ de creditŭ şi de economii
FILIALA BRAŞOVŬ.

Primesce depunerī spre fructificare şi plătesce pentru ele, amĕsuratŭ timpului de abḑicere, darea de venitŭ de 10% şi **5, 4 séu 3½% interese;**

cumpĕră şi vinde scrisurī fonciare de ale „Albinei“ după cursulŭ ḑilei, pe care totodată le recomândă p. t. publicului ca cea mai sigură şi avantagiósă hârtiă pentru plasarea de capitale;

escomptéză cambii cu celŭ puţinŭ două subscierī după calitatea lorŭ **cu interese de 6½—8%;**

escomptéză cambii cu numai o subscriere décă acelea suntŭ asigurate prin hipotecă cu 7% **interese;**

acórdă credite de contŭ curentŭ cu 6½% interese;

acórdă imprumuturī pe mărfurī carī au o valóre stabilă şi nu suntŭ supuse stricăreī **pe lângă interese dela 6½—8%** după suma împrumutului;

acórdă imprumuturī pe tóte efectele cotate la bursa din Budapesta Viena şi Bucurescī, până la 85% a cursului lorŭ pe lângă **interese pe 6½%;**

cumpĕră şi vinde după cursulŭ ḑilei monete;

primesce în comisiune cumpĕrarea şi vinderea de ori-ce hârtii de valóre pe lângă cele mai ieftine condiţiunī;

închiriază pe teritoriulŭ ce lŭ posede lângă gara Braşovŭ şi care e prin şine în legătură nemijlocită cu gara însaşī, atâtŭ **locurī libere pentru depositarea de marfă** câtŭ şi **cabine în magazinele sale** séu **magazine întregī**, şi primesce şi cantităţī mai micī de mărfurī spre depositare în magazinele sale.

Deslușirī detailate se potŭ lua la cassa filialei şi la bărbaţii de încredere a acesteia.

Órele de cassă suntŭ în fiă-care ḑi dela 9—12 a. m. şi dela 3—5 p. m.

Localulŭ „Filialei“ este în Braşovŭ, piaţă Nr. 90. etagiulŭ I.

Sare de beutŭ din isvorulŭ Kochbrunn-Wiesbaden

fabricată sub controla oficială a oraşului Wiesbaden şi a direcţiunei de cură.

Sarea de bĕutŭ din isvorulŭ Kochbrunn-Wiesbaden conţine tóte substanţele tămăduitóre din **Kochbrunn** în formă concentrată. Disolvată în apă ferbinte folosesce întocmai ca apa de Kochbrunn. Delatureză greutăţile respiraţiei şi ale aparatului de mistuire, şi este fórte acomodată pentru călĕtoriĭ şi pentru esportŭ.

Preţulŭ unei sticle fl. 1.20 v. a.

Mai departe asemenea oficialŭ controlate: Pastile din sare de Kochbrunn-Wiesbaden cutia 60 cr. Săpunŭ de Kochbrunn-Wiesbaden 50 cr. bucata. Sare de Kochbrunn-Wiesbaden brută pentru băi fl. 1.50 v. a. per Kilo. — Trimiterea prin:

Wiesbadener BRUNNEN-COMPTOIR, Wiesbaden.

Singurulŭ depositŭ generalŭ pentru Austro-Ungaria: Farmacia C. Brady, Kremsier (Moravia.) Veritabilŭ se află în Braşovŭ la: **Franz Kellemen**, farmacia la »Biserica Albă,« şi **Ferd. Jekelius**, farmacia la »Speranţă.« 1—4

„EQUITABLE,“
Societate de asigurare pe viĕţă în New-York (fondată în 1859).

Capitalŭ de asigurare la 31 Decemvre 1886 = 2,100 milióne francī. Statulŭ averei la 31 Decemvre 1886 = 400 milióne francī. Percepţiunī de premii şi dobênḑī în anulŭ 1886 = 100 milióne francī.

Subdirecţiunea pentru Ungaria:
BUDAPEST, ANDRASSY-STRASSE Nr. 1.
Agentulŭ generalŭ în Clujiu:
LEOPOLD HUNWALD. 4—6

Ü Sz. 511/1887.

Arverési hirdetmény.

A „Georg Türks Sohn“ csődtömege hitelezői által kinevezett hitelezői választmánynak 1887 évi November hó 22-ik napján hozott határozata alapján a csődtömeghez tartozó leltározott ingóságok (butor és papirgyári berendezési tárgyak és papir-készletek és anyagok) értékesitése czéljából ezen ingóságok valamint a csődtömeghez tartozó összes követeléseknek, nyilvános árverésutján leendő elárverezésére határidőül folyó 1887 évi Deczember hó 19-ik napja, illetve következő napjai mindenkor délelőtt 10 orakor tüzetik ki.

Miről a venni szándékozok azon hozzáadással értesittetnek, hogy az árverés a helyszinén a Bolonya külvárosban fekvő „Türk“-féle papirgyár helyiségében fog megtartani, és hogy az ingóságok egyenként, de a lehetőségig nagyobb részletekben és a leltári becsáron alól is, de mindenkor azonali készpénz fizetés mellett fognak a legtöbbet igerőnek eladatni és birtokbe bocsáttatni.

Brassóban, 1887 évi December hó 7-én.

A hitelezői választmány és csődtömeggondnok felkérésére:

3—3 **Nemes Péter**, m. közjegyző.

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugămŭ pe d-nii abonaţī ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţī la primirea ḑiarului onor. abonaţī suntŭ rugaţī a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.